

SANT ILÄRI

Tant ani fa (cme vriss tornär indrè!)
'na sira äd znär, a tävla, apén'na snè
la fa me nona: "Guärda in-t-al lunäri,
e tén't a mént che dman l' è Sant Iläri.
Anca se fra un cuälch an' ne gh' sarò pu,
dopa al Nadäl, arcordot ch' al gh' è lu".

E in-t-al sfilärom tutt' la filastroca
La zbornizäva i stiss sott' a 'na soca.
Mi vdäva gnir chisà da che paéz
un Vèsscov 'drè pregär tutt in francéz.
L' äva pasè tant fjumm e tant montagni
ch' al gh' äva i sand'l ormäi cme do cavagni...

Mo in-t-al scoltär me nona ch' la contäva,
Sentiva la me tésta ch' la m' cascäva
sóra la tvaja pjén'na äd brizi 'd pan
e la so voza gnir da pu lontàn...
E 'l Vèsscov su p'r i mónt e 'drè i torént
finn' che in-t-i pe 'l ne gh' äva ormäi pu njént'...

E via, par strädi rotti pjén'ni 'd sas,
'sott' ala néva... al sól, timpésti e scuàs.
A Pärma ormäi al gh' äva sól i pe,
ch' a m' s' éra cuäzi bél-e indormintè.
Mo un calsolär, primma ch' a fuss dedlà,
al gh' dà do scärpi fati col so man.

Chi arè podù, se miga un vér povrètt,
fär acsi äd cof cualcoza 'd pu bendètt?
Me nona intant la m' preparäva al lét
e, dopa avér sfilsè padlètta e prêt,
adäzi la m' supliva con do cuärta
e po la m' j' arboçäva dal do pärti.

Al calsolär al s' léva e, cme sert sjori,
al cata 'd dardè l'uss do scärpi dòri.
E mi, sóra al sifón, 'drè ala padletta,
a vedd, coj las äd succor, 'na scarpetta.
Me nona, ataca a mi, méz insonjè,
La m' dzäva: "At visst co' à fat la caritè?"

Contént al Vèsscov, (pénsa al calsolär...!),
ti ch' a t' magn za... e mi ch' a t' guärd bjasär!?"

da *Scarfulli*
di Fausto Bertozzi